

СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕЛІТИ

Тимошенко І.О., ЕМ-82

Проблема еліти в наш час постає в соціально-філософському, філософсько-етичному, політичному, економічному аспектах. Історія розвитку цивілізації переконливо доводить непересічну роль еліти як кращих представників суспільства. Сьогодення потребує еліти, здатної насичувати владні структури, забезпечувати розв'язання завдань національного розвитку і формування держави, здатної вийти на світовий рівень.

Еліта політична (від франц. elite - найліпше, добірне) - це меншість суспільства, що утворює достатньо самостійну, відносно привілейовану групу, наділену особливими психологічними, соціальними й політичними якостями, яка бере безпосередню участь у затвердженні та здійсненні рішень, пов'язаних із використанням державної влади або впливом на неї [1, с. 206-207].

Видатний італійський політолог Г.Моска акцентував увагу на становленні політичних еліт: у період середньовіччя підставою для приналежності до еліти була військова мудрість; у добре організованих суспільствах - багатство, походження; у ХХ ст. - видатні здібності. Він виділив способи входження в еліту: на основі крові, багатства, особистого професійно-духовного рівня [3, с. 259].

Еліта з'явилася з початком розвитку людської цивілізації. У різні періоди історії цей суспільний клас визначався по-різному. Але завжди еліта була частиною суспільства, що готова перебрати на себе історичну відповідальність за долю народу. Сучасна політична влада в Україні не в змозі відповісти на питання про те, як необхідно жити зараз, що може нас чекати в майбутньому, а головне - не визначає мети, до якої має прямувати суспільство. Сучасна українська політична еліта конкурує лише за матеріальні ресурси та політичну владу, а тому позбавляє Україну майбутнього. Таку еліту турбує лише власне майбутнє, а не майбутнє народу.

У сучасній Україні необхідно створювати школи, в яких би виховували політичну еліту, адже формування еліти - складна й копітка справа. У багатьох країнах світу є програми відбору, виховання і навчання талановитої молоді, але, нажаль, у наш час в українській освіті цьому питанню приділяється мало уваги.

Отже, поняття еліти для українського суспільства є відносно новим. Еліти України за сучасних умов можуть існувати й розвиватися за рахунок чинників, що найменше піддаються руйнації з боку конкурентів, а саме територіальній окресленості та часовому континууму. Саме тому постає потреба у втручанні у виховання та освіти молоді з метою впливу на її формування як потенційної еліти.

ЛІТЕРАТУРА

Американская социология. - М. : Прогресе, 1972. - 393 с.

Стець В. І. Становлення української національної еліти / В. І. Стець. - Мультиверсум. - 2008. - Вип. 67. - С. 181-190.

Панов М. І. Політологія / М. І. Панов, Л. М. Герасіна, В. С. Журавський та ін. - 2-е вид. перероб. і доповн. - К. : Ін Юре, 2005. - 520 с.

Наук. кер. - Опанасюк В.В., ст. викл.

РОЛЬ І МІСЦЕ ФІЛОСОФІЇ В СИСТЕМІ ФІЛОСОФСЬКОГО ЗНАННЯ

Солошенко А.В., ЕМ-82

Зневажливе ставлення до історико-філософського знання має досить давню традицію; початок його знаходимо ще в античну добу. Йдеться про тенденцію "безпередумовного" розвитку філософської думки, яка властива чи не всій догегелівській філософії.

Певний нігілізм щодо філософії попередників спостерігаємо ще в працях Арістотеля, який вважав, що всі попередні теорії "не варті серйозної уваги, хоч їх почасти і можна виправдати тим, що наука тоді була молода та на самому початку свого розвитку [1, с. 111]". На його думку, всі попередні мислителі сліпо блукали в пошуках істини, підштовхувані необхідністю.

Так само без особливої поваги ставився до своїх попередників Епікур. Згідно з повідомленням Лаерція, Епікур називав "Платона кованим золотом мудрецем; Арістотеля - марнотратом; Демокріта - Пустокрітом [3, с. 399]".

У період середньовіччя окремі отці церкви заперечували античну філософію як язичницьку й таку, що не відповідає Святому Писанню.